

[ROZFLARZAĆ *vb impf*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

inf rozflårzać. ◇ praes 1 sg rozflårzåm. ◇ 3 pl rozflårzają.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Marnować, tracić, trwonić: Rofflarzam/ Decoquo, consumo, dilapido, perdo. Volck Xxx4.

*rozflarzać co: iáko teź nie życząc náwet potomstwu miłemu śwemu/ żeby prze domowe próżnowanie/ gdyż *ocia dant vitia*, wczciwe nábycia miłych rodzicow swoich ná burku [= w *hulankach*] mieli rozflarzać *WerPublika* 8; Żáłośna iest rzecz pátrzyć ná miłą oyczyznę swoię/ [...] á ono pádáią się mocne Miáltá [...] áno bogáctwá rozflarzáią Poháńcy *WerVotum* E2v. Cf *Zwrot*.*

*Zwrot: »[co] marnie rozflarzać«: A potym ony bogáctwá/ álbo márnie drudzy rozflarzáią/ álbo s fkapstwą vzyć ich nie vmieią *GilPos* 281 (*Linde*).*

Synonimy: rozpraszać, rozruszać, rozterać, roztrwaniać.

Formacje współrdzenne: przefflarzyć, rozfflarzyć, rozfflarzyć się.